

BIER VAN ALLIER

Een blijspel in drie bedrijven

door

PATRICK BOSTOEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIER VAN ALLIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **PATRICK BOSTOEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/052
ISBN 9789038517230

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6à8 dames – 6à8 heren)

JEF, cafébaas en hobbybrouwer:

BERTHA, zijn vrouw: (met verdikkingspak)

JARNE, hun zoon:

MARGO, zijn vriendin:

EMIEL, stamgast:

ZULMA, vrouw van Emiel:

FLAVIE, poetsvrouw:

JACK JOHNSON, Amerikaanse vertegenwoordiger (spreekt alleen Engels):

HERR KRÜGER, Duitse vertegenwoordiger (spreekt Vlaams met Duits accent):

HONGRUI LEE, Chinese vertegenwoordigster (kan R niet uitspreken):

KOPPEL 1:

KOPPEL 2:

KOPPEL 3:

De drie koppels kunnen desgewenst telkens door dezelfde spelers worden gedaan. Uiteraard telkens met andere kleding

DECOR

Een sober ingericht cafeetje met enkele tafeltjes en een toog met enkele barkrukken. Links een deur naar het privégedeelte van de woning. Rechts een deur naar de brouwerij. Achteraan de voordeur en enkele ramen. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Het café is leeg en ziet er slordig uit. Op tafel en toog staan vuile bierglazen. Flavie komt binnen langs de voordeur.)

FLAVIE: Tjonge, tjonge, ze hebben er hier weer een boeltje van gemaakt. Wat een rotzooi. Ik zal er maar eens gaan invliegen. *(Ze begint met opruimen en te kuisen.)*

(Plots wordt er op de voordeur geklopt. Ze doet de voordeur open en daar staat Emiel, een vaste klant.)

Dag Emiel, ge zijt er vroeg bij vandaag. Het is nog maar acht uur. Het café gaat toch maar om tien uur open, dat weet ge toch.

EMIEL: Ja, ik weet het, maar ik was hier gisterenavond ook en ik heb mijn gsm hier laten liggen.

FLAVIE: Oh, ik heb hem nog niet gezien. Weet ge het zeker? Want u kennende, ge zal wel weer behoorlijk zat geweest zijn gisteren.

EMIEL: Wel ja, ik denk het toch. Mag ik eens kijken.

FLAVIE: Geen probleem, doe maar alsof ge thuis zijt. Maar ik moet wel verder werken. Jullie hebben er hier weer een behoorlijk potje van gemaakt.

(Emiel zoekt niet echt verder naar zijn gsm, maar gaat voorzichtig aan de toog zitten. Flavie ruimt onverminderd verder.)

EMIEL: Ja, het was plezant. Het was ook behoorlijk laat, allez, dat denk ik toch. Het laatste kan ik me precies niet meer zo goed herinneren.

FLAVIE: Ge zijt zeker weer in slaap gevallen aan de toog, zoals gewoonlijk.

EMIEL: Ik weet het niet meer precies, maar het was leuk.

FLAVIE: Viel er iets speciaals te vieren misschien?

EMIEL: Inderdaad, Jef heeft een contract binnengehaald. Een Hollander wil zijn bier gaan verkopen in Nederland.

FLAVIE: Dat meent ge niet. Er is toch niemand die zijn bier lekker vindt. Maar ja, als ge zegt een Hollander, dan versta ik het wel. Die zijn niks anders gewoon dan Heineken en Amstel. Wanneer gaan die mensen een keer echt bier leren drinken.

EMIEL: Nu overdrijft ge toch wel een beetje. Ik vind zijn bier niet zo slecht. Ik drink het toch altijd.

FLAVIE: Dat is ook niet moeilijk, gij drinkt alles en ge krijgt het aan halve prijs omdat hij het anders bijna niet kwijtraakt.

EMIEL: Baba, ik krijg korting omdat ik hier vaste klant ben. Ik kom hier dagelijks. Moest ge eens weten hoeveel geld ik hier al achtergelaten heb? Dit buikje heeft hier al een huis gekost. Wat zeg ik? Een huis? Drie huizen waarschijnlijk.

FLAVIE: Misschien wel, maar ik zou er in elk geval niet willen wonen.

EMIEL: Zeg Flavie, kunt ge mij er niet zo eentje geven? Ik heb verschrikkelijke dorst.

FLAVIE: Ja, nadorst zeker? Ik ken dat. Maar goed, omdat gij het zijt. (*vult een glas water en zet die voor zijn neus op de toog*) Voila, dat is er eentje van het huis, gratis en voor niets.

EMIEL: Water?! Bah, water, dat heb ik al jaren niet meer gedronken. Ik vind dat vies, de vissen zwemmen daarin.

FLAVIE: Ja, maar water is ook kloek, de boten varen erop. Drink dat maar uit, uw dorst zal wel over zijn.

(Emiel drinkt met frisse tegenzin het glas water uit. Op dit moment komt Jef binnen.)

JEF: Emiel, wat is dat nu met u? Gij die water drinkt?! Zijt ge ziek?

EMIEL: Nee, nee, ik had dorst en Flavie was zo vriendelijk om mij een glaasje water te trakteren. Maar nu moet ge me toch wat anders geven, hoor.

JEF: Niks van. Het café is nog niet open en zolang we niet officieel open zijn, GEEN BIER.

EMIEL: Maar allez Jef, eentje?

JEF: Nee Emiel, ik wil niet dat uw vrouwtje weer met de deegrol achter u aan zit, omdat ge weer te veel gedronken hebt.

EMIEL: Oh maar daar moet ik geen schrik meer van hebben. Die zal niet meer met de deegrol slagen.

JEF: Ah neen? Waarom dan niet meer?

EMIEL: Ik heb hem in de open haard gegooid. (*lacht triomfantelijk*)

FLAVIE: Amai, met de deegrol? Is dat zo'n kwaai, uw vrouw?

EMIEL: Een kwaai? Helemaal niet. Mijn huwelijk is als een sprookje.

FLAVIE: Wauw, zo romantisch.

EMIEL: Er is maar één probleem. Ik ben getrouwd met de heks.

(Op dit moment gaat zijn gsm af. Hij haalt die uit zijn broekzak)

FLAVIE: Awel? Ik dacht dat gij uwe gsm kwijt waart en nu haalt ge hem gewoon uit uw broekzak.

EMIEL: Euh wel ja, ik vond hem niet en toen dacht ik direct dat ik hem hier had laten liggen.

FLAVIE: Ja, ja, uitvluchten om hier binnen te geraken zeker... Gaat ge nu nog oppakken of hoe zit het?

EMIEL: Voila, daar is ze, de heks. Ik heb eigenlijk geen zin om op te pakken. Wilt gij oppakken en zeggen dat ik hier niet ben.

FLAVIE: Gij zijt goed gij, ik moet een beetje staan liegen voor u?

EMIEL: Jef, wilt gij opnemen en zeggen dat ik hier niet ben?

JEF: (*neemt de gsm van Emiel aan*) Hallo? Ja, nee, het is met Jef, de cafébaas van den Ullewupper. Ja, nee, weet niet, nee, die is hier niet. Hij heeft zijn gsm hier gisteren laten liggen en ik dacht ik zal maar opnemen en zeggen dat zijn gsm hier ligt. Wat zegt ge? Dat ik aan het liegen ben? Maar mevrouw, waarom zou ik nu moeten liegen tegen u? Wablief? Ah oei, ge staat aan de voordeur van het café

en ge ziet me staan en Emiel ook. Ja, dan kan ik er niet veel meer aan toevoegen zeker? Ik zou zeggen, kom maar binnen dan. *(gsm uit)* Ja Emiel, ik vrees dat ge een probleem hebt. *(geeft de gsm terug aan Emiel)*

(Op dat moment komt Zulma kwaad binnen)

ZULMA: Awel, Emiel, wat doet ge verdomme hier zo vroeg al in de morgen?

EMIEL: Niks schatje, niks... Allez, 't is te zeggen, ik was mijn gsm kwijt en ik dacht dat hij hier lag. Maar ik heb nog niks gedronken hoor, alleen een glas water. Nietwaar Flavie, alleen een glas water.

ZULMA: Ja ja, ik ken die verhalen van u. Ik vraag u om een brood te halen en het eerste wat ge doet is hier binnenstappen. Kom maar hier.

(Emiel twijfelt)

Hier zeg ik u!

EMIEL: Niet slaan hé zoetje, niet slaan.

ZULMA: *(trekt hem aan zijn oor dichterbij)* Waar is mijn deegrol?! Hebt ge die verstopt, misschien?

EMIEL: Ik weet niet zoetje, ik weet het echt niet.

ZULMA: Wel, dan zullen we samen eens gaan zoeken. *(trekt hem mee tot aan de voordeur en geeft hem een schop onder zijn achterste. Net voor het buitengaan roept ze nog naar Jef)* Met u heb ik ook nog een eitje te pellen. Zo staan liegen tegen mij en mijne Emiel altijd zo opgieten. Ge zoudt hem beter wat helpen in plaats van hem altijd bier te geven. Hij heeft al problemen genoeg. *(af)*

JEF: *(roept haar achterna)* Het is hier wel een café en geen ontwenningsskliniek. Problemen genoeg... Ja, met zo'n vrouw hebt ge inderdaad genoeg problemen. Ik zou me ook in de drank gooien.

FLAVIE: Ah nee, Jef, daar ga ik niet mee akkoord. Het is misschien omdat hij zoveel drinkt dat zijn vrouw zo geworden is. Misschien was zij vroeger wel heel lief en vriendelijk tegen hem. Moest ik een vent hebben die zo drinkt, ik zou hem ook hard aanpakken. In feite heeft ze wel gelijk, Jef. Ge zou hem beter wat minder bier geven.

JEF: Gij zijt goed gij. Wie gaat er dan nog mijn bier willen drinken?

FLAVIE: Moest ge nu eens beginnen met lekker bier te brouwen. Dat zou al een goed begin zijn.

(Op dit moment komt de zoon Jarne uit de privéruimte)

JARNE: Onze pa lekker bier brouwen...? Zolang hij niet naar mij en mijn vriendin wil luisteren, zal het hem nooit lukken.

FLAVIE: Dag jongen, hoe is het met u?

JARNE: Heel goed, dank u.

FLAVIE: Zijt ge nu eigenlijk al afgestudeerd?

JARNE: Ja hoor Flavie, ik ben nu officieel bio-ingenieur. Mijn vriendin Margo, ge kent ze wel hé, is trouwens ook afgestudeerd.

FLAVIE: Allez proficiat voor jullie twee. Amai zeg, ingenieurs, ik heb met moeite mijn lager onderwijs deftig afgewerkt. Maar ja, in mijn tijd was dat allemaal nog niet zo in de mode.

JARNE: Zoals ik al zei, onze pa zal nooit lekker bier maken als hij niet naar ons luistert.

JEF: Wat weet jij nu van bier brouwen? Ge zijt zelf nog maar net de pampers ontgroeid en dat zou al willen meepraten met een brouwer die al jaren ervaring heeft.

JARNE: Pa, alstublieft zeg, bier brouwen is één ding. Dat is zelfs niet eens zo moeilijk. Maar LEKKER bier brouwen.... dat is een ander paar mouwen. Op de unief hebben wij geleerd welke ingrediënten ge moet gebruiken en hoe ze te verwerken om een mooi resultaat te hebben. Maar ja, hij wil niet luisteren. Trouwens, waar ik nu werk zijn ze bezig met nieuwe gerstsoorten te kweken, die veel betere eigenschappen hebben dan de traditionele gersten.

FLAVIE: Allez Jef, waarom luistert ge niet naar uw zoon? Ge kunt er toch misschien nog iets van leren.

JARNE: Mijn vriendin werkt nu in een bedrijf dat bijzondere gisten aan het kweken is. Zij zegt ook dat ze momenteel een gist hebben ontwikkeld die heel speciale eigenschappen heeft. Wat precies is nog een geheim, dat wil ze nog niet zeggen. Maar het zou ook eens moeten kunnen getest worden op een brouwsel. Maar ja, pa is te koppig om dat eens te proberen.

JEF: Ja, ik ken dat. En iedereen die het drinkt een voedselvergiftiging geven zeker. Ik ben niet zot hoor.

JARNE: Ja, met het bier dat jij hen nu aansmeert, scheelt dat toch ook niet veel. Ik ga nu maar eens. Doei, tot later. *(Af)*

FLAVIE: Maar Jef toch, hoe kunt ge nu zo kortzichtig zijn. Misschien hebben die gasten wel schitterende ideeën. Ge wordt misschien nog schatrijk met dat bier.

JEF: Schatrijk?! Straatarm zult ge bedoelen omdat ik mijn hele hebben en houden zal moeten verkopen om alle rechtszaken te kunnen bekostigen.

FLAVIE: Maar Jef, uw bier verkoopt voor geen meter. Niemand lust het graag.

JEF: Emiel! Emiel drinkt het elke dag. Die vindt het super lekker en hij ziet er toch nog steeds gezond uit.

FLAVIE: Ja, nu noemt ge er ene, Emiel... Zo gezond ziet die er nu toch ook niet uit. Daarbij, die drinkt alles, als er maar alcohol in zit. Geef hem een bak Hollands bier en dat drinkt hij ook op. Hij drinkt bier zoals de koeien water. Bovendien krijgt hij van u zijn pinten aan halve prijs, omdat ge anders uw bier niet kwijt geraakt.

JEF: Dat is niet waar. Hij krijgt korting omdat hij een zeer goeie klant is. Eigenlijk mijn beste klant.

(Op dit moment komt Bertha binnen)

BERTHA: Wie is uw beste klant?

FLAVIE: Awel, Emiel, ge kent hem toch.

BERTHA: Och dien alcoholverslaafde seksmaniak!

JEF: Hij zorgt tenminste voor wat inkomsten.

BERTHA: Ja alles aan halve prijs. Wat verdient ge daar nog aan? Daarbij, hij kan de andere vrouwelijke klanten niet gerust laten.

FLAVIE: Ja, het is duidelijk dat gij er niets van moet hebben.

BERTHA: Ik ga maar eens boodschappen doen. Heb gij nog iets nodig?

JEF: Euh nee, buiten het lijstje dat ik in de keuken heb gelegd, niks nee.

(Bertha gaat af)

FLAVIE: Saluut Bertha, tot de volgende keer Bertha, graag gedaan Bertha. Amai, is die altijd zo vrolijk 's morgens?

JEF: Och zwijg erover. Ze loopt gefrustreerd rond omdat ze al van alles heeft geprobeerd om af te vallen. Niets lukt. Ze heeft al alle diëtisten en afslankcentra afgelopen. Ze zegt dat ze verdikt van een glas water. Het is er niet op verbeterd sinds Emiel een keer iets gezegd heeft over haar gewicht.

FLAVIE: Ah ja? Wat heeft hij dan wel gezegd?

JEF: Hij was ladderzat en plots zei hij tegen haar: `Maar Bertha, gij zijt dik. Ongelofelijk hoe dik dat gij zijt.

FLAVIE: Dat meent ge niet. Wat heeft ze daarop gezegd?

JEF: Ze zei: gij, Emiel, gij zijt ongelofelijk zat. Waarop Emiel zei: "Oké dat klopt, maar bij mij is dat morgen over."

(Flavie schatert het uit van het lachen)

FLAVIE: Dus sindsdien moet ze niet meer van Emiel hebben.

JEF: Nee, totaal niet. Het is nochtans geen slechte mens hoor. Oké, hij drinkt te veel, maar ja, zoudt ge niet met zo'n vrouw. Maar voor de rest doet hij geen vlieg kwaad. Hij kan soms ook grappig uit de hoek komen. Dat mopje dat hij laatst aan Bertha heeft verteld, vond ik wel een hele goeie. Maar ook daar kon Bertha weer niet echt mee lachen. Hij zei haar dat hij iets voor haar zou kopen dat in enkele seconden van 0 naar 120 zou gaan. Toen ze vroeg wat, zei hij: een weegschaal. *(Nu schatert Jef het uit)* Allez, ik ga maar eens naar de brouwerij. Ik begin morgen terug te brouwen en heb nog wat voorbereidingswerken te doen. Ik zie u nog wel hé.

FLAVIE: Oké. Ik denk dat ik hier nog wel een tijdje zal bezig zijn om alles hier op te ruimen.

(Donker)

Scène 2: enkele uren later.

(Het is tien uur en Emiel staat al aan de voordeur te wachten. Jef doet de voordeur open)

JEF: Ja, Emiel, zijt ge hier alweer? Heeft ze u nu al laten gaan?

EMIEL: Ze moest om tien uur naar de dokter. Ik hoop dat hij haar een pilletje kan geven om haar agressie wat onder controle te houden. Geef me eens vlug een pintje.

JEF: Ruikt ze dat dan niet als ge thuis komt, dat ge weeral gedronken hebt?

EMIEL: Nee, dat geluk heb ik nog. Haar reukorgaan is volledig naar de vaantjes. Ze ruikt totaal niets. Dat heeft wel zo z'n voordelen. Althans voor mij toch.

JEF: Ja amai, dat zal wel. Mijn vrouw ruikt super goed. Ik moet nog maar één slokje alcohol drinken en ze ruikt het al.

(Jef schenkt hem een biertje in dat Emiel bijna in één slok naar binnen werkt)

EMIEL: Geef me nog maar één.

JEF: Emiel, man, moet dat nu zo rap? Leer toch eens genieten van uw biertje.

EMIEL: Ik weet het, maar het eerste van de dag smaakt me nooit. Daarom drink ik altijd direct een tweede. Dan ben ik pas goed vertrokken.

(Er komt een koppel binnen in het café en zet zich aan een tafeltje. Na een tijdje gaat Jef naar het koppel.)

JEF: Goeiemorgen meneer, mevrouw. Wat mag het voor jullie zijn?

VROUW KOPPEL 1: Voor mij een koffie alstublieft.

MAN KOPPEL 1: Voor mij mag dat zo'n biertje zijn vanop dat bord... euh... Bier van Allier.

JEF: Perfecte keuze meneer.

VROUW KOPPEL 1: Ga jij nu al bier drinken? Het is nog maar tien uur.

MAN KOPPEL 1: Bah ja, het is toch tijd voor een aperitiefke, nietwaar meneer.

JEF: Euh... ik kan meneer geen ongelijk geven. Vanaf tien uur mag een mens wel een aperitiefje drinken.

VROUW KOPPEL 1: Niet moeilijk, je bent cafébaas, voor jou is het je inkomen.

MAN KOPPEL 1: Zoetje, alsjeblief, maak je nu toch niet zo druk voor een biertje.

VROUW KOPPEL 1: Oh, je moet het maar weten als je lever straks naar de vaantjes is.

JEF: Euh meneer, mag dat een blond, een bruin of een tripel zijn alstublieft?

MAN KOPPEL 1: Ik zal beginnen met een blondje. Het is nog te vroeg voor een tripel.

JEF: Zoals u wenst meneer. U zal er geen spijt van hebben. *(gaat weer achter de toog staan)*

EMIEL: Ja man, dat ziet er ook geen katje uit om zonder handschoenen aan te pakken.

JEF: De pot verwijt de ketel...

EMIEL: Misschien wel, maar ik ga met die heks van mij niet op café iets drinken. Ik zou dat echt niet zien zitten. Ik zou toch alleen maar water mogen drinken. Geef me nog eens een pintje?

JEF: Ja, dan kunt ge ze best thuis laten. *(gaat met de koffie en het biertje naar het koppel)* Alstublieft mevrouw, alstublieft meneer. Laat het smaken. Als u nog iets wenst, roept u mij maar.

VROUW KOPPEL 1: Kan er daar zo geen nootje bij, bij dat biertje?

JEF: Euh oké, ik zal eens kijken voor een nootje, mevrouw. *(gaat terug naar de toog)*

MAN KOPPEL 1: Schatje, zoiets vraag je toch niet? Daarbij, ik heb geen zin in nootjes.

VROUW KOPPEL 1: Maar ik wel. Bij zo'n biertje moet je toch een nootje of een chipje presenteren. Moest ik een café uitbaten, ik zou mijn klanten nogal verwennen.

MAN KOPPEL 1: Verwennen? Voor zes uur 's avonds zouden ze geen alcohol krijgen van jou. Ik ken je al een beetje.

JEF: *(tegen Emiel fluisterend)* Verdikke, die vraagt naar nootjes en ik heb geen nootjes meer.

EMIEL: Daar, daar staat er nog een potje.

JEF: Dat is een potje van gisteren, dat kan ik toch niet geven?

EMIEL: Waarom niet? Laat me eens proeven. *(neemt een nootje)* Dat is nog perfect, geef ze maar.

(Jef twijfelt en blijft nog eventjes zoeken naar een andere oplossing)

VROUW KOPPEL 1: Heb je die vent aan de bar zien zitten?

MAN KOPPEL 1: Euh ja, waarom?

VROUW KOPPEL 1: Ik ken hem. Dat is de vent van Zulma.

MAN KOPPEL 1: *(kijkt verwonderd)* Euh ja, en dan?

VROUW KOPPEL 1: Je weet toch wel, Zulma van de vrouwebond. Ze klaagt er toch altijd over dat haar man zoveel op café zit.

MAN KOPPEL 1: Euh ja... en dan?

VROUW KOPPEL 1: Wel, ze heeft eens verteld dat haar man naar de dokter moest omdat hij zich niet goed voelde. De dokter zei: "man, man, man, je lever is zeer ernstig aangetast." "Wat drink je?" Weet je wat hij zei?

MAN KOPPEL 1: Nee?

VROUW KOPPEL 1: Maakt mij niet uit, wat ge open hebt staan. Kan je dat nu geloven?

MAN KOPPEL 1: Schatje, je moet je daar toch niets van aantrekken. Hij is toch oud en wijs genoeg zeker.

VROUW KOPPEL 1: Je moet hem eens in de gaten houden. Hij heeft er zeker al een paar naar binnen gekapt en het is nog geen half uur.

EMIEL: Hoe staat het met het brouwen? Nog iets nieuws in het vooruitzicht?

JEF: Ja ja, zeker weten. Morgen begin ik weer te brouwen. Het zal iets totaal anders zijn maar ik denk dat het een toppertje zal worden.

MAN KOPPEL 1: Hoor je dat? Een toppertje zegt hij. Dit is in elk geval geen toppertje. Mannekes, dat is bijna niet te drinken.

VROUW KOPPEL 1: Je moet het maar weten. Je moet maar geen bier drinken 's morgens vroeg.

MAN KOPPEL 1: Dat heeft niets met het uur van de dag te maken. Het is gewoon niet te drinken. Precies afwaswater. Ik zal de tripel eens proberen.

VROUW KOPPEL 1: Meen je dat nu? Ga je er nu nog één drinken?

MAN KOPPEL 1: Nee, ik ga een andere drinken. Deze gooi ik weg. *(giet zijn glas in de plantenbak, die er ook niet zo fris uitziet.)* Patron!

JEF: Ja meneer, ik kom eraan.

EMIEL: Amai, die heeft zijn eerste ook wel vlug uitgedronken.

JEF: Niet sneller dan jij, Emiel, niet sneller. Hij zal het lekker gevonden hebben. *(gaat naar het koppel)* Hier zijn dan de nootjes. Zeg maar, wat vond u van het biertje?

MAN KOPPEL 1: Euh... speciaal. Er zaten smaken in die ik niet direct thuis kon brengen.

VROUW KOPPEL 1: *(murmelt tussen haar tanden)* Ja, de smaak van afwaswater.

JEF: Wilt u nog eens hetzelfde of liever iets anders?

MAN KOPPEL 1: Geef maar iets anders, geef me maar eens de tripel. Hoeveel alcohol

bevat die?

JEF: Dat is er eentje van 8,5%, meneer, met een geur van citrus en banaan, een licht bittere afdrank en een aangename warme volle smaak. U zal er geen spijt van hebben.

MAN KOPPEL 1: Goed, doe die dan maar.

JEF: Mevrouw? Nog een koffie of liever iets anders?

VROUW KOPPEL 1: Nee dank u, ik ga het hierbij laten. *(neemt enkele nootjes in haar mond en laat ook duidelijk merken dat ze ze niet lekker vindt)*

(Jef gaat terug naar zijn toog)

EMIEL: Zeg, dat toppertje van u, wanneer gaat dat klaar zijn?

JEF: Ik denk binnen een drietal maanden.

EMIEL: Oei, nog zo lang wachten om dat toppertje eens te proeven?

JEF: Ja Emiel, geduld is een schone deugd.

EMIEL: Best dat ik niet zo lang moet wachten om nog eens een gewoon pintje te drinken. Ik zou al lang uitgedroogd zijn. Geef me nog maar een pintje.

(Jef gaat met zijn tripel naar de tafel)

JEF: Alstublieft meneer, laat het u smaken. *(gaat terug naar de toog)*

(De man neemt een slok van zijn tripel en het is duidelijk aan zijn gezicht te zien dat hij het niet lekker vindt)

VROUW KOPPEL 1: Wat scheelt er? Is die ook niet lekker? Die nootjes zijn ook niet te vreten.

MAN KOPPEL 1: Als dat bier is, ben ik George Clooney.

VROUW KOPPEL 1: Je gaat dat dan toch niet opdrieken, of wel? Kom, we zijn hier weg. *(staat recht)*

MAN KOPPEL 1: Schatje, we moeten nog betalen.

VROUW KOPPEL 1: Betalen? Jij bent gek, betalen!

(Jef bekijkt het schouwspel met vragende ogen en gaat naar de vrouw)

JEF: Wat scheelt er mevrouw? Is er iets niet in orde?

VROUW KOPPEL 1: Iets niet in orde? Durft u dat nog te vragen?

JEF: Ik begrijp het niet.

VROUW KOPPEL 1: Ik betaal hier juist niks?

JEF: Maar...

VROUW KOPPEL 1: Uw bier is niet te zuipen, de koffie is veel te slap en.... *(neemt het potje nootjes)* die nootjes trekken ook op niets. Volgens mij zijn ze al maanden vervallen. *(ze gooit de nootjes in zijn gezicht)* Salut en de kost. Kom vent, we zijn hier weg.

(De man probeert zich nog te verontschuldigen, maar zijn vrouw sleurt hem aan zijn mouw mee. Beiden af)

JEF: Ik heb het nog gezegd, Emiel, dat ik die nootjes niet mocht geven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**

Voor de juiste keuze